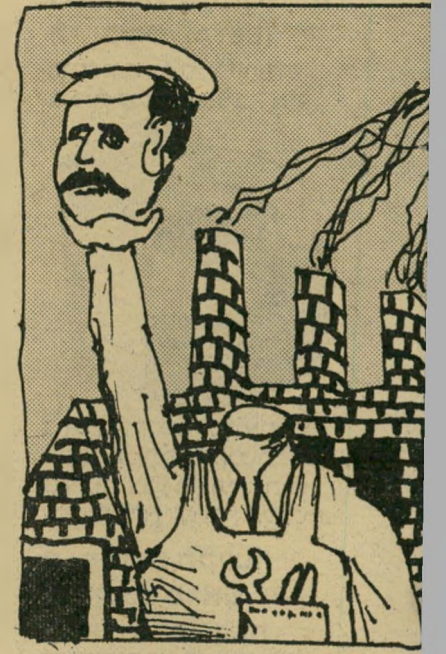

השבון נובר ושב מאת פרנק שניקה

הפועלים השתגעו

השתגעו, אני אומר לך, ירדו מהפסים הפועלים הפולנים האלה! איפה זה נשמע שפועלים ישלטו? מה הם מבינים בזה? כל חיום עומדים ליד המכונה, מבריגים בריגים, לוחצים על כפתורים, מרתכים ברזלים, ובערב הם רוצים עוד לשלוט? מצחיק.

מה הם מבינים בשילטון, הפרימיטיביים האלה! כל הזמן שותים וודקה, מכים את הנשים שלהם, מסתכלים ב"תוכניות הכימיטופשות בטלוויזיה. ב" חיים שלהם הם קראו ספר? בחיים שלהם הם עברו קורס לניהול של ה" מיפלה?

פועל פולני מרים ראש וודקה וקללות

ואל תשכח מי הביא להם את התרבות ואת הקידמה, לפועלים האלה. מה זה היה בכלל, פולין? ארץ מפגרת, 95% איכרים שעבדו בשיטות של משהו כמו קונגו או אנגולה, מלאים אמונות תפלות, חצי-אליליות, לבושי-קרעים, חצי מהילדים מתפגרים במגיפות, כולם אנאלפאבטים גמורים — משהו כמו ה" כושים או הערבים.

ואז באה המיפלה, חבר, והביאה להם את התרבות. עשתה חרושת, הקימה אוניברסיטה, לקחה את הבנים של האיכרים ועשתה מהם פועלים, וחלק אמילו נעשו משכילים ממש! הכל היה ברוח הקומוניזם והלניניזם, כמו שצריך. ועכשיו מה? הם יורקים בפרצוף של

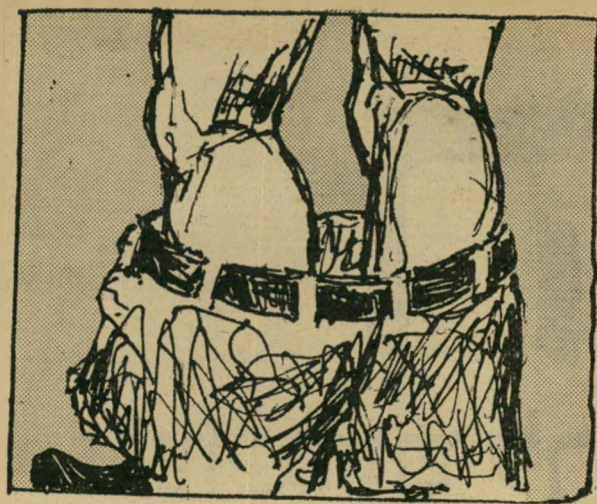
המכנסיים למטה

אתם בוודאי מכירים את העיתונאית הידועה צילה טל-עמק, זו שרטוב לה כשהיא שומעת את שמו של מנחם בגין, זו שמפרכסת למשמע קולו ומסיימת באנקה קלה למראה קלסתר. ובכן, היא עצמה הואילה להאיר לפני היבט מסויים בעניין קבלת חוק הגולן:

"אז בסדר, אנשי המערך היו מוכנים להודות שבגין תפס אותם עם המיכנסיים למטה-מצחיקים אותי. מה זאת אומרת תפס אותם עם המיכנסיים למטה? איך הגיעו המיכנסיים למטה? אדוני! זה לא היה כל-כך פשוט! אני אספר לך איך זה היה! אדוני!

"בגין לא סתם תפס אותם עם המיכנסיים למטה. בגין בא אליהם בהפתעה גמורה, ככה מאחורה, כמו שהוא, בכיסא-הגלגלים, והוא תפס אותם במיכנסיים בצדדים, ככה בגובה החגורה, ובתלישה אחת — פלאחס — הוריד להם את המיכנסיים עם התחתונים ועם הכל, עד לגובה הקרסוליים. שכה יהיו לי לירות כמה פעמים שעשוי לי את זה.

"ובזה לא נגמר הסיפור הו, לא! הם לא סתם נשארו עם המיכנסיים למטה, אדוני! שבגין לא ניצל הזדמנות כזאת, שהמערך עם המיכנסיים בגובה קרסול? אדוני! הם אכלו אותה, אדוני! ואתה יודע כמוני איפה הם אכלו אותה! הו, איזה סיפור שזה היה! איך בגין שיחק להם אותה! בוס'בוס פנימה — הזמין אליו את הממשלה לשיבה מהירת, וקלאש-קלאש, בזהירות החוצה — הזמין אליו את שחל להודיע לו מה קורה, ובוס'בוס — פנימה — עשו כינוס של ועדת-הכנסת כדי להחליט על הנוהלים. אחריכך עוד פעם

המערך עם המיכנסיים למטה
מבט מאחור

קלאש — החלקה זהירה החוצה — נתנו למערך ארכה, שיתבשל במיץ של עצמו.

"וככה זה המשיך, אדוני, בוס'בוס — נאום של בגין — וקלאש-קלאש — הוציאו את ביטון, בוס'בוס, הצבעה, וקלאש-קלאש, המערך התפלג, עד שנגמר הכל לפי לוח-הזמנים.

"הוי, זה היה קוויקי כזה, שהארץ לא תשכח אותו, אדוני! שכה יהיה לי לירות כמה פעמים שעשוי לי חפז שכה. עד היום קראו לזה מעשה-סדום, אבל מה שעשה בגין למערך זה מעשה-קצרין."

פלאים רפואיים

"הקץ למיקריות!" קרא בהתרגשות, "מעכשיו המפתח בידינו!"

וככה זה התחיל. התערובת המופלאה עשתה את שלה. כבר שתיים ורבע אחרי מתן הזריקה אפשר היה להבחין בהשפעה הישירה על התעלות האורי-כיות, וחלפו שלוש שעות בדיוק נמרץ עד שהמוח האורכי עשה את שלו. המי-נון היה מדויק מאוד, וקבע את העני-תוי. הפולסים החשמליים התלכדו ב-נקודה המטה שבמוח הימני, ובדיוק כמו שקרה במחקר האמריקאי, אפשר היה להבחין גם פה בתזוים העיוניתיים הק-לים לאורך הרקה. ההחלטה על הפ-צצת הכור העיראקי היתה רק עניין של שניות ספורות.

זו היתה ההתחלה. מובן שלא הכל הלך חלק. בערך לפני חודשיים היתה ישיבה קשה ביותר של צוות הרופאים. שניים מהניאורולוגים וכירורג אחד טענו שצריך להוריד את המינון, מכיוון שיש סכנה להחלטה מיידידת של פלישה ל-סעודיה וכיבוש בארות-הנפט. האחרים לא ראו בכך סכנה, אך היונים זכו ברוב, והמינון הורד.

"ד"ר גוטסמן, שהיה באותו ויכוח ב" בעמדת-המיעוט, לא שכה את המיקרה, וברגע שנקרתה לו ההזדמנות הראשונה, הגיב בצעד פוליטי מרחיק-לכת: הוא העלה בשלושה אחוזים את שיעור ה-פונדיון, הפחית את שיעור המורפין, וביטל לחלוטין את השפעת האנלגטיקה. תוך ניצול של רוב מיקרי בקונסוליום מדיצינוס שנערך בסוף נובמבר העביר את המינון החדש, ועתה נותר רק להמ-תין להזדמנות המתאימה.

המינון החדש חולל פלאים. הרופאים עקבו בהשתאות אחרי התגברות הפול-סים במוח המאורך, וראו בבירור על לוח המחשב כיצד תוקפים הפירכוסים האלכסוניים את הזווית העליונה של המוח הקטן. לא היתה כאן שום מיק-ריות. ההחלטה על סיפוח-הגולן היתה רשומה, פשוטו כמשמעו, על פני הניי-רות המשובצים, שעליהם ציירה מחט המחשב את האלקטרוגרמה של המור-חות. גם מבחינה קרדיולוגית היה זה מימצא חיובי בהחלט.

בישיבת הצוות הרפואי השבוע הורמו כוסיות, אך מייד לאחר מכן נפתחה התקפה קשה מצד שני כירורגים וניאורולוג, שזכו בתמיכה בלתי-צפויה מצד שתי מתמחות חמודות, חדשות. הללו טענו כי המינון החדש, אם יושאר על כנו, יביא תוך שבועיים-שלושה להחלטה לשלוח שתי חטיבות צנחנים להחלצת ורשה. הוחלט לדחות את המשך הדיון לשבוע הבא.

הד"ר מרווין גוטסמן וכמה מאנשי הצוות שלו היו מודאגים ביותר. מצבה של המדינה היה בכ"רע. הדיפלומטיה הישראלית ספגה מכות קשות-מדינות הסיורב החציפו פנים, ומבית הרימו ה"עובדים ראש. רוח נכאים שררה בכל, וכאשר התכנס הצוות הרפואי לשיבתו הדורשבויעית נותרו העוגיות שהוגשו עם התה בריאות ושלמות בסלסלותיהן, ע"ד-כדיכך השפיע המצב על תיאבונם של הרופאים.

היה זה מתמחה זוטר אחד, שזה-לא-כבר הצטרף לצוות, שזרק כמו באקראי את פיתרון הפלאים.

"...התערובת של פונדיון גבישי ומורפין ביחס של ארבעים לעשרים, עם טיפה אחת של אנלגטיקה..." אמר הרופא ה"זוטר בהיסוס, וב"רגע נשתררה שתיקת-תדהמה סביב השולחן.

"תמשיך, תמשיך," עודד הד"ר גוטס-מן את המתמחה.

"ממה שקראתי אתמול על מחקר בארצות-הברית, יש לתערובת כזאת הש-פעה ישירה על התעלות האורכיות במוח השמאלי, כאשר השפעה עקיפה של ה"מורפין במוח המאורך גורמת אחרי שלוש שעות..."

פניו של גוטסמן אורו. בטפיחה אדי-רה על השולחן הרקיד את כל כוסות-התה.

גבוה יותר, זו הרי בדיחה! מה הם מבינים בכלכלה מדינית? מה שהם יוד-עים זה להברוג בריגים ולרתך ברזלים, וגם זה בקושי. אסור היה לתת להם להרים ראש מלכתחילה, אני אומר לך, חבר.

אז ברור שצריך לשים לזה קץ. אילו אפשר היה לשכנע אותם בדיבורים שיו-ציאו להם מהראש את השטויות, אז זה מה שהיינו עושים. ולא שלא ניסינו. אבל מה, אפשר לשכנע בדיבורים אנשים פרימיטיביים כאלה, פועלים? לך ודבר אל הקיר.

וככה זה קרה, שהיינו צריכים לדבר איתם בשפה היחידה שהם מבינים. ה"גנרלים, הקולונלים והקפיטנים התייצבו בצד המהפכני הנכון, ועשו את המוטל עליהם. המישרה החשאית פעלה גם היא בצורה יוצאת מן הכלל. אמנם נשפך קצת דם, פה ושם, וגם היו כמה מעצרים, אבל אל תשכח שהדם הוא שמן על לגלגלי-המהפכה.

שילטון-פועלים! הצחקת אותי!